

Wtorek, 13 września 2011 r.

80. wzywa Komisję do jak najszybszego zaproponowania konkretnych działań na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i rozwiązywania problemów niestabilności rynku oraz zwiększenia wydolności rynków instrumentów pochodnych na surowce rolne w oparciu o trwałą odpowiedzialność ogólną;

*

* *

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.

Rybołówstwo na Morzu Czarnym

P7_TA(2011)0365

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. w sprawie bieżącego i przyszłego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym (2010/2113(INI))

(2013/C 51 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie nowej roli i obowiązków Parlamentu przy wdrażaniu traktatu lizbońskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zielonej księgi dotyczącej reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1256/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r. ustalające uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb, mające zastosowanie na Morzu Czarnym w 2011 roku ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej zatytułowany „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając Konwencję o ochronie Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem z 1992 r. (konwencja bukaresztańska) i jej protokoły,
- uwzględniając deklarację ministerialną o ochronie Morza Czarnego z 1993 r. (deklaracja odeska),

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 37.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0025.

⁽³⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 15.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 50.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Wtorek, 13 września 2011 r.

- uwzględniając transgraniczną analizę diagnostyczną ⁽¹⁾ dotyczącą Morza Czarnego z 2007 r.,
- uwzględniając przygotowane przez Komisję ds. Ochrony Morza Czarnego przed Zanieczyszczeniem sprawozdanie na temat stanu środowiska Morza Czarnego z 2008 r.,
- uwzględniając przygotowany przez Komisję ds. Ochrony Morza Czarnego przed Zanieczyszczeniem strategiczny plan działania na rzecz ochrony i rekultywacji środowiska Morza Czarnego z 2009 r.,
- uwzględniając Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.,
- uwzględniając porozumienie ONZ w sprawie wykonania postanowień konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania tymi zasobami,
- uwzględniając porozumienie dotyczące wykonania części XI Konwencji o prawie morza,
- uwzględniając Kodeks postępowania FAO w zakresie odpowiedzialnego rybołówstwa z 1995 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o różnorodności biologicznej z 1992 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o międzynarodowym handlu gatunkami zagrożonymi wyginieniem,
- uwzględniając Konwencję ONZ o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (konwencja ramsarska),
- uwzględniając Konwencję o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z 1979 r. (konwencja bońska),
- uwzględniając Porozumienie o ochronie waleni Morza Czarnego, Morza Śródziemnego i sąsiadujących obszarów Atlantyku (ACCOBAMS),
- uwzględniając Porozumienie ONZ o zasobach rybnych z 1995 r.,
- uwzględniając sprawozdanie z 2008 r. zatytułowane „Zacieśnianie współpracy w regionie Morza Czarnego” z trzydziestej drugiej sesji Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM),
- uwzględniając regionalne badania przeprowadzone przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego w 2009 r. dotyczące małych tuńczyków w Morzu Śródziemnym i w Morzu Czarnym,
- uwzględniając Organizację Współpracy Gospodarczej Państw Morza Czarnego,
- uwzględniając wspólną deklarację przyjętą podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Pradze w dniu 7 maja 2009 r. (deklaracja praska),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0236/2011),

⁽¹⁾ <http://www.grid.unep.ch/bsein/tda/main.htm>.

Wtorek, 13 września 2011 r.

- A. mając na uwadze, że debata na temat reformy wspólnej polityki rybołówstwa w UE (WPRyB) nadal trwa oraz że należy w niej uwzględnić specyfikę i potrzeby przedmiotowej przestrzeni morskiej, ponieważ będzie to pierwsza reforma wspólnej polityki rybołówstwa, która obejmie Morze Czarne,
- B. mając na uwadze, że dotychczas prowadzono luźną współpracę lub takowej nie prowadzono, że brakuje konkretnych, zharmonizowanych ram prawnych i wspólnego aktu prawnego regulującego działalność połowową prowadzoną pomiędzy państwami regionu Morza Czarnego – z uwagi na fakt, że wszystkie wody podlegają jurysdykcji różnych państw nadbrzeżnych oraz że ogólnie brakuje odpowiednich i systematycznych badań i informacji naukowych na temat basenu Morza Czarnego,
- C. mając na uwadze, że zarządzanie rybołówstwem na Morzu Czarnym jest wyjątkowo trudne, ponieważ jedynie dwa z sześciu państw położonych w basenie Morza Czarnego to państwa członkowskie UE i są to nowe państwa członkowskie, które przystąpiły do UE zaledwie w 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że należy zbadać w perspektywie długoterminowej utworzenie mechanizmu wspólnej polityki w odniesieniu do sześciu państw położonych w basenie Morza Czarnego w celu zapewnienia m.in. ochrony środowiska i ułatwienia rozwoju gospodarczego i społecznego obszarów przybrzeżnych,
- E. mając na uwadze, że ten nowy mechanizm na rzecz Morza Czarnego powinien dążyć do ochrony i zwiększenia bioróżnorodności i zamożności osób pracujących w sektorze rybołówstwa na tym obszarze, co znajduje się wśród priorytetów Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że Morze Czarne powinno zajmować należyte miejsce wśród ważnych obszarów morskich Europy, zważywszy że jest to najmłodsze i najbardziej dynamiczne z częściowo zamkniętych mórz,
- G. mając na uwadze, że Morze Czarne powinno mieć swoje miejsce w zreformowanej WPRyB i zintegrowanej polityce morskiej oraz że potrzeby rybaków, rybołówstwa, przemysłu wytwórczego i przetwórczego powinny być należycie uwzględnione w nowych ramach finansowych Europejskiego Funduszu Rybackiego po 2013 r.,
- H. mając na uwadze, że niniejsze sprawozdanie mogłoby nie tylko być brane pod uwagę jako wytyczne dla reformy WPRyB, lecz również mogłoby stanowić część przyszłej polityki UE w zakresie współpracy z jej partnerami wschodnimi, aby maksymalnie wykorzystać istniejący komunikat Komisji Europejskiej w sprawie synergii czarnomorskiej (COM(2007)0160) w celu nasilenia współpracy w regionie Morza Czarnego, w którym to rybołówstwo i rozwój poszczególnych sektorów odgrywają znaczącą rolę,
- I. mając na uwadze, że zarządzanie rybołówstwem w regionie Morza Czarnego mogłoby w dużej mierze skorzystać z bardziej skoordynowanej współpracy naukowej między państwami leżącymi nad Morzem Czarnym oraz ze spójnej polityki na rzecz ochrony i poprawy stanu zasobów rybnych na poziomie europejskim,
- J. mając na uwadze, że dynamiczne zmiany bezpośrednio związane z rybołówstwem, zmianą klimatu i zanieczyszczeniem poważnie wpływają na wiele ekosystemów morskich w ogóle, a w szczególności na ekosystem Morza Czarnego,
- K. mając na uwadze, że populacja drapieżnego ślimaka (*Rapana venosa*) ma negatywny wpływ na Morze Czarne i stanowi zagrożenie dla jego równowagi ekologicznej, ponieważ niszczy naturalne filtratory wód takie jak omółki śródziemnomorskie (*Mytilus galloprovincialis*) i małże *Wenus* pasiaste (*Chamelea gallina*),

Wtorek, 13 września 2011 r.

- L. mając na uwadze, że długość większości statków rybackich używanych na Morzu Czarnym przez rybaków z państw UE nie przekracza 12 metrów i że w związku z tym wywierają one niewielki wpływ na środowisko morskie Morza Czarnego, powinny one jednak szanować starania podejmowane na rzecz zrównoważonego rybołówstwa i wywiązywać się ze związanych z tym obowiązków,
- M. mając na uwadze, że należy niezwłocznie zająć się kwestią nielegalnych, niezgłaszanych i nieregulowanych połowów na Morzu Czarnym,
- N. mając na uwadze, że brak wspólnego porozumienia między sześcioma państwami leżącymi nad Morzem Czarnym można by wypełnić ramowym porozumieniem wynegocjowanym na przykład w oparciu o komunikat Komisji Europejskiej, w którym wyrażone i uwzględnione byłyby interesy wszystkich stron,
- O. mając na uwadze, że znaczna część problemów dotyczących Morza Czarnego jest wynikiem braku właściwej struktury instytucjonalnej umożliwiającej koordynowanie i prowadzenie zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym w sposób profesjonalny i w oparciu o wiedzę specjalistyczną; mając na uwadze, że krajowe organy zaangażowane w realizację polityki rybołówstwa przez ostatnich dziesięć lat ciągle prowadzą negocjacje w sprawie utworzenia takiej struktury instytucjonalnej oraz jej kształtu i zakresu odpowiedzialności, a także że negocjacje te nie zostały jeszcze pomyślnie zakończone; mając na uwadze, że z tego to powodu nie podjęto żadnych odpowiednich działań mających na celu kontrolę połowów, a w szczególności rybołówstwa transgranicznego,
- P. mając na uwadze, że Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego, której mandat obejmuje obszar Morza Czarnego, jak dotąd nie wychodzi naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom zainteresowanych stron, w szczególności rybaków, na miarę możliwości, i że powinna wykorzystywać wszystkie dostępne narzędzia przeznaczone dla tego obszaru,
- Q. mając na uwadze, że Morze Czarne wyraźnie różni się od Morza Śródziemnego pod względem zasobów rybnych, poziomów zanieczyszczenia, odmian gatunków, gatunków dominujących, wspólnej biomasy i wydajności,
- R. mając na uwadze, że w styczniu 2011 r. Parlament Europejski przyjął sprawozdanie w sprawie strategii UE dla Morza Czarnego⁽¹⁾, w którym również podkreślono konieczność przyjmowania wieloletnich planów zarządzania rybołówstwem oraz utworzenia odrębnego organu regionalnego do spraw gospodarowania zasobami rybnymi na Morzu Czarnym,

Uwagi ogólne

1. wskazuje na to, że na szczeblu europejskim należy zadbać o opłacalny, stabilny i trwały sektor rybołówstwa, a Morze Czarne w szczególności potrzebuje specjalnej strategii na rzecz ochrony i poprawy stanu zasobów rybnych oraz na rzecz zapewnienia sektora rybołówstwa dostosowanego do basenu Morza Czarnego, mając na uwadze specyfikę regionu Morza Czarnego oraz fakt, że polityka rybołówstwa na Morzu Czarnym powinna być integralną częścią przyszłej reformy WPRyby;
2. podkreśla potrzebę skoordynowania dokładniejszych badań analitycznych i naukowych na poziomie regionalnym, krajowym i europejskim celem ochrony i poprawy stanu zasobów rybnych i ekosystemów w basenie Morza Czarnego;
3. uznaje starania Komisji Europejskiej mające na celu wspieranie trwalszego i bardziej ustrukturyzowanego dialogu z nienależącymi do UE państwami leżącymi nad Morzem Czarnym oraz zachęca Komisję do wzmożenia wysiłków do czasu uzgodnienia bardziej usystematyzowanych wspólnych ram, które obejmą cały basen Morza Czarnego i uwzględnią podejście regionalne przy zarządzaniu połowami w tym regionie;

⁽¹⁾ Zob. wyżej wymieniona rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r.

Wtorek, 13 września 2011 r.

4. jest zdania, że wszelkie decyzje i strategie polityczne dotyczące Morza Czarnego powinny opierać się na solidnych danych naukowych oraz wzywa, by wszystkie zainteresowane strony podjęły w tym celu współpracę;
5. podkreśla konieczność prowadzenia ciągłej analizy naukowej stanu zasobów rybnych, stabilnego i długoterminowego systemu obserwacji rybołówstwa oraz zwraca uwagę, że wszystkie państwa położone nad Morzem Czarnym muszą zaangażować się w prowadzenie tej analizy;
6. zachęca Komisję Europejską do wykorzystania wszelkich swoich narzędzi dyplomatycznych i finansowych, które pomogą jej osiągnąć konkretne wyniki w zakresie skutecznego i zrównoważonego rybołówstwa w interesie UE, w tym do jak najlepszego wykorzystania Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i inicjatywy Partnerstwa Wschodniego, ze względu na zasadnicze znaczenie bezpośrednich sąsiadów UE;
7. wzywa do stosowania ostrzejszego systemu kontroli i nadzoru działalności połowowej, co przyczyni się do długotrwałej zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych i do skuteczniejszego zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
8. wspiera międzynarodowy charakter działań Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa i wzywa do bardziej czynnego udziału i skuteczniejszej współpracy w dziedzinie kontroli, inspekcji oraz nadzoru nad obszarem Morza Czarnego;
9. uważa, że techniki połowu gatunków dennych należy dokładnie i szczegółowo przeanalizować, aby zidentyfikować nieszkodliwe gatunki lub gatunki szkodliwe w jak najmniejszym stopniu dla dna morskiego; podkreśla, że odpowiednie stosowanie technik połowu gatunków dennych ma ogromne znaczenie w zapobieganiu nadmiernemu wzrostowi populacji drapieżnego ślimaka (*Rapana venosa*), który zagraża naturalnym filtratorom wód morskich, jak omółki śródziemnomorskie (*Mythilus galloprovincialis*), małże *Wenus* pasiaste (*Chamelea gallina*), ostrygi jadalne europejskie (*Ostrea edulis*) oraz wiele innych małż;
10. uważa, że Morze Czarne powinno mieć odpowiednie miejsce w polityce wspólnotowej i że należy w tym celu podejmować właściwe działania dyplomatyczne i naukowe oraz udostępniać odpowiednie zasoby finansowe na rzecz zrównoważonego rybołówstwa w tym basenie; uważa, że środki budżetowe UE powinny być elastyczne i dostępne na jasnych warunkach, tak aby zapewnić UE zrównoważone rybołówstwo na Morzu Czarnym;
11. podkreśla, że dialog między zainteresowanymi stronami jest podstawą skutecznego wspierania zintegrowanej polityki morskiej w regionie Morza Czarnego; zauważa, że zintegrowana polityka morska powinna również sprzyjać tworzeniu bezkonfliktowych i nieproblematycznych powiązań między sektorami morskimi, z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju obszarów przybrzeżnych;
12. podkreśla ważną rolę dwustronnej współpracy i porozumień międzynarodowych, biorąc pod uwagę fakt, że większość państw otaczających Morze Czarne nie jest członkami UE i w związku z tym nie musi przestrzegać przepisów wspólnotowych;
13. jest przekonany, że państwa położone nad Morzem Czarnym, zwłaszcza państwa członkowskie UE lub państwa ubiegające się o członkostwo w UE, powinny przestrzegać przepisów unijnych i międzynarodowych mających zastosowanie do działalności połowowej, których celem jest zapewnienie zrównoważonego charakteru nie tylko zasobów rybnych, ale i sektora rybołówstwa;
14. zachęca Komisję Europejską do dalszego wspierania rozwoju obszarów przybrzeżnych poprzez rozwój zrównoważonego rybołówstwa, które ma szczególne znaczenie dla regionu Morza Czarnego o wysokim poziomie bezrobocia;

Wtorek, 13 września 2011 r.

Uwagi szczególne

15. wyraża zadowolenie z poczynionych przez Komisję Europejską starań zmierzających do utworzenia grup roboczych w zakresie zarządzania rybołówstwem z udziałem Turcji i Federacji Rosyjskiej, które stanowią podstawę do dalszej debaty na temat współpracy; wzywa Komisję Europejską do zwiększenia wysiłków i pogłębienia dialogu ze wszystkimi państwami położonymi nad Morzem Czarnym; wzywa Komisję Europejską do pełnego wykorzystania istniejących organizacji, a także odnośnych narzędzi w celu czynienia postępów w kierunku lepszej koordynacji politycznej; tymczasem uważa, że odrębna regionalna organizacja ds. rybołówstwa (RFMO) na Morzu Czarnym mogłaby w perspektywie długoterminowej usprawnić i wspierać komunikację między instytucjami naukowymi i organizacjami zawodowymi skupiającymi rybaków, wytwórców i przetwórców, aby rozstrzygać sprawy i pogłębiać współpracę w regionie Morza Czarnego; zachęca Komisję Europejską do współpracy z państwami regionu Morza Czarnego na szczeblu dwustronnym, pamiętając o tym, że wiele z nich to państwa niebędące członkami Unii Europejskiej;

16. podkreśla konieczność zbadania w perspektywie długoterminowej możliwości utworzenia RFMO, która koordynowałaby badania naukowe, analizowała stan zasobów rybnych i prowadziła specjalną politykę dotyczącą obserwacji gatunków zagrożonych wyginięciem; zauważa, że organizacja ta mogłaby również przedstawiać propozycje dotyczące poziomu wieloletnich planów zarządzania rybołówstwem i rozdzielać kwoty połowowe pomiędzy państwa położone nad Morzem Czarnym;

17. nalega, by UE poczyniła dyplomatyczne starania na rzecz zainteresowania możliwie największej liczby państw niebędących członkami UE i położonych nad Morzem Czarnym zasadami wspólnej polityki rybołówstwa UE, zwłaszcza w odniesieniu do stosowania wieloletnich planów zarządzania rybołówstwem;

18. uważa, że narzędzia UE powinny być wykorzystywane w działalności naukowej jako narzędzie służące wspieraniu i ułatwianiu współpracy i wspólnych działań zespołów naukowców europejskich z ich odpowiednikami z Ukrainy, Federacji Rosyjskiej, Gruzji i Turcji;

19. uważa, że działania UE związane z rybołówstwem na Morzu Czarnym, w szczególności zintegrowana polityka morska, powinny skupiać się głównie na tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, które ma zasadnicze znaczenie dla regionu i pozycji gospodarczej obszarów przybrzeżnych;

20. podkreśla, że wspólna polityka rybołówstwa UE powinna wspierać tworzenie organizacji zawodowych skupiających rybaków oraz międzybranżowych organizacji rybołówstwa i akwakultury w regionie Morza Czarnego, gdzie takie organizacje nie istnieją lub są bardzo słabo rozwinięte;

21. uważa, że stosowana obecnie zasada rocznych kwot i całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) nie powinna być jedynym rozwiązaniem w zakresie zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym; twierdzi, że należy wspierać wieloletnie plany zarządzania rybołówstwem, ponieważ mogłyby one zapewnić przejrzystość celów UE w zakresie rybołówstwa w regionie Morza Czarnego i wizji UE dotyczącej przyszłości tego basenu;

22. podkreśla, że wszystkie zainteresowane strony w regionie powinny przyjąć wspólną i skoordynowaną metodę długotrwałego działania, która pozwoli im prowadzić zrównoważoną działalność połowową we wszystkich częściach Morza Czarnego, i w związku z tym z zadowoleniem odnosi się do wymiany dobrych praktyk wśród zainteresowanych stron;

23. przypomina o znaczeniu zarządzania rybołówstwem, umożliwiającego przeżycie i trwałość ekosystemów, rozwój legalnej działalności połowowej i walkę z połowami NNN; wzywa do utworzenia europejskiej straży przybrzeżnej w celu skutecznego rozwinięcia między państwami członkowskimi współpracy zmierzającej do zwiększenia ochrony na morzu i walki z nowymi zagrożeniami, między innymi na Morzu Czarnym;

24. uważa, że wieloletnie plany zarządzania mają ogromne znaczenie zarówno dla sytuacji gospodarczej sektora rybołówstwa, jak i stanu środowiska naturalnego w ekosystemach Morza Czarnego; twierdzi, że podejście wieloletnich planów zarządzania powinno być połączone ze skuteczną kontrolą połowów;

Wtorek, 13 września 2011 r.

25. podkreśla konieczność wspierania badań naukowych dotyczących Morza Czarnego, tak by przy podejmowaniu decyzji właściwe organy europejskie, regionalne i krajowe mogły uwzględnić gospodarcze, społeczne i ekologiczne skutki tych decyzji; uważa, że niezbędne jest prowadzenie szczegółowych i skoordynowanych badań, aby w jasny i jednoznaczny sposób odpowiedzieć na pytania dotyczące zarządzania rybołówstwem i potencjalnych skutków stosowania metod połowowych (jak np. metoda połowu włokiem na dnie morza), ponieważ wobec braku badań dotyczących skutków stosowania tych metod nie można wyciągać jakichkolwiek poważnych wniosków; uważa, że nadal należy wspierać programy i projekty badawczo-rozwojowe w zakresie rybołówstwa na Morzu Czarnym, takie jak SESAME, KNOWSEAS, WISER i BlackSeaFish;

*

* *

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentom Ukrainy, Federacji Rosyjskiej, Gruzji i Turcji.

Bezpieczeństwo eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego

P7_TA(2011)0366

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. w sprawie problemów bezpieczeństwa w eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego (2011/2072(INI))

(2013/C 51 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/91/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. dotyczącą minimalnych wymagań mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (dyrektywa IPPC) ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko) ⁽⁴⁾, zmienioną dyrektywami 97/11/WE ⁽⁵⁾, 2003/35/WE ⁽⁶⁾ i 2009/31/WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu ⁽⁹⁾, w wersji zmienionej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1.